

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 24.128 van 3 maart 2009
in de zaak RvV X II

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 29 december 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 26 november 2008 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 4 december 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat K. DASSEN loco advocaat S. VAN ROSSEM en van advocaat Th. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker komt België binnen op 12 april 2004 en verklaart zich vluchteling op 13 april 2004.

Op 4 mei 2004 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 8 september 2005 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling. Bij beslissing van 30 november 2006 weigert de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen aan verzoeker de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling en de subsidiaire

beschermingsstatus. Het cassatieberoep bij de Raad van State tegen deze beslissing wordt bij beschikking nr. 176 van 30 januari 2007 niet toelaatbaar verklaard.

Op 5 september 2006 weigert de ambtenaar van de burgerlijke stand te Antwerpen het huwelijk van verzoeker met een Belgische onderdaan te voltrekken. Bij vonnis van 28 december 2007 van de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen wordt het beroep hiertegen verworpen. Verzoeker gaat hiertegen in beroep, deze zaak is nog hangende voor het hof van beroep te Antwerpen.

Op 28 november 2006 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Op 9 februari 2007 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 27 juni 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag van 28 november 2008 onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing wordt aan verzoeker ter kennis gebracht op 13 augustus 2008. Op 13 augustus 2008 wordt aan verzoeker tevens bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 29 juni 2008 wordt het Belgisch kind van verzoeker geboren. Hij had dit kind reeds voor de geboorte erkend.

Op 28 oktober 2008 dient verzoeker een aanvraag in van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als partner in een duurzame en stabiele relatie (wettelijke samenwoning).

Op 24 november 2008 geeft de procureur des konings advies in het kader van deze aanvraag.

Op 26 november 2008 neemt de gemachtigde van de minister de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid, (1) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (1), aangevraagd op 28.10.2008 door A., P. B. (...), geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen (1). Reden van de beslissing (2):

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:

Het parket van Antwerpen verleende op 24.11.2008 negatief advies inzake de verklaring wettelijke samenwoning om de volgende redenen:

"Precaire verblijfstoestand: de man kwam op clandestiene wijze naar ons land. Verscheidene procedures werden steeds negatief afgesloten. Een huwelijk zou de man uitzicht bieden op een verblijfsvergunning.

Wetsontduiking: Hangende de rechtbankprocedure die het voltrekken van het huwelijk beoogt, hebben betrokkenen op 28 oktober 2008 een verklaring wettelijke samenwoning afgelegd. Deze verklaring mist elke geloofwaardigheid, aangezien betrokkenen enerzijds een procedure voeren voor de rechtbank teneinde in het huwelijk te kunnen treden en anderszijds gelijktijdig voor het statuut van wettelijke samenwoners opteren dat onverenigbaar is met de nagestreefde huwelijksvoltrekking. De huwelijksvoltrekking werd namelijk geweigerd door de Rechtbank van Eerste Aanleg d.d. 28 december 2007. Betrokkenen gingen in beroep. Bovendien moet ook bij de wettelijke samenwoning de intentie aanwezig zijn een duurzame en stabiele relatie te onderhouden, zo men dit statuut wil invoeren om duurzaam verblijf in België te bekomen. Dezelfde argumenten die wijzen op een voorgenomen schijnhuwelijk kunnen aangehaald worden om aan te tonen dat aan

de verklaring wettelijke samenwoning een schijnrelatie ten grondslag ligt die enkel gericht is op het verwerven van verblijfsrecht voor de man, met name:

Personalia: gebrek aan afdoende kennis van persoonlijke gegevens: betrokkenen kunnen zeer weinig vertellen over elkaars verleden, familie enz.

Gebrek aan afdoende kennis van een gemeenschappelijke taal: betrokkenen praten Engels, deze taal werd door de man aan de vrouw aangeleerd.

Tegenstrijdige verklaringen: o.a. inzake de advocaat van de man, de reden komst van de man naar België, wie een huwelijk ter sprake bracht, werksituatie van de man, enz. Tevens heeft de man leugenachtige verklaringen afgelegd, zo heeft hij zijn toekomstige vrouw niet correct ingelicht inzake zijn komst naar ons land en had hij reeds de nodige documenten in zijn bezit vooraleer informatie werd ingewonnen bij de ambtenaar van de burgerlijke stand.

Zwakke positie van de vrouw: de vrouw is autistisch en licht mentaal gehandicapt. Ze blijkt dan ook makkelijk beïnvloedbaar en naïef.

Bijkomende verklaring van de vader van mevrouw: in de verklaring uit de vader van de vrouw blijken sterke vermoedens inzake een mogelijk schijnhuwelijk. Hij meldt tevens zeer bezorgd te zijn om zijn dochter, gezien haar psychische toestand en huidige zwangerschap. De man zou namelijk het vaderschap gebruiken om alhier verblijf te kunnen verwerven.

De broer van de man zou reeds een poging schijnhuwelijk achter de rug hebben. Zijn vrouw diende klacht in nadat de man met een Nepalese vrouw op de proppen kwam."

Betrokkene poogde reeds eerder te huwen:

Uit het vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg d.d. 28.12.2008 blijkt het volgende :

- "Er zijn pertinente tegenstrijdigheden in de verklaringen van de partijen:

Volgens mevrouw woont de advocaat van meneer in Brugge, volgens meneer betreft dit meester V.R..

Volgens meneer kwam hij naar hier om asiel aan te vragen, volgens mevrouw om een betere toekomst te zoeken.

Volgens meneer is het mevrouw die het huwelijk ter sprake bracht toen zij bij hem kwam wonen. Ze zei dat huwen beter is, omdat de band tussen hen sterker zou zijn.

Mevrouw zegt dat zij weliswaar het huwelijk ter sprake bracht en dat zij zo snel mogelijk wil huwen omdat dit meneer zijn traditie is. Meneer wil geen enkele ceremonie, enkel voor de wet huwen. Volgens mevrouw heeft meneer hier nooit gewerkt, wat ook door deze beaamd wordt (omdat hij geen Nederlands spreekt), volgens besluiten was meneer niet afhankelijk van het OCMW maar heeft hij steeds officieel gewerkt.

- Meneer is niet altijd correct in zijn verklaringen:

Meneer blijkt aan mevrouw niet de juiste toedracht verteld te hebben van zijn komst naar België, volgens hem kwam hier met een agent in het bezit van een document om asiel aan te vragen omdat dit hier gemakkelijker is; volgens mevrouw had zijn moeder een visum geregeld; zij weet niet waarom hij België verkoos. Partijen gingen op 10 januari 2006 info vragen betreffende het voorgenomen huwelijk, doch meneer is in het bezit van de noodzakelijke stukken die van voor deze datum dateren.

- De zwakke positie van vooral mevrouw is niet voor betwisting vatbaar, zij heeft geen diploma, is mentaal gehandicapt voor 66%, heeft een lichte vorm van autisme, psychologische problemen en angsten.

Het feit dat zij zich in een zwakke positie bevindt, is op zich geen reden om te stellen dat er sprake is van een schijnhuwelijk, doch maakt haar gevoeliger om hiervan het slachtoffer te worden. In deze zin dient de bezorgdheid van de ouders begrepen te worden.

- Ook kan bezwaarlijk ontkend worden dat er geen volwaardige gemeenschappelijke taal is.

Meneer spreekt geen Nederlands; partijen zouden communiceren in het Engels, taal die door meneer aan Mevrouw zou aangeleerd zijn.

Deze factoren wijzen er op dat minstens een van de echtgenoten kennelijk niet de intentie heeft een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen."

Uit het advies van het parket van Antwerpen d.d. 31.08.2006 blijkt het volgende:

"Precaire verblijfstoestand van de man, met duidelijke intentie tot vestiging; een huwelijk is zijn laatste hoop op een verblijfsvergunning.

De zwakke positie van de vrouw: mentaal gehandicapt, jeugdige leeftijd, geen volwaardige inkomsten, geen diploma, vertroebelde relatie met haar ouders.

Gebrek aan afdoende kennis van een gemeenschappelijke taal: de man zou haar Engels geleerd hebben.

Tegenstrijdige verklaringen.

Tevens legt de man twijfelachtige en leugenachtige verklaringen af.

Korte verloving en snelle gang van zaken."

Uit het interview d.d. 30.05.2006 van de Cel Schijnhuwelijken van de Stad Antwerpen blijkt het volgende:

"Meneer kwam op clandestiene wijze het land binnen en heeft een asielpcedure lopen. Uit de verklaringen van mevrouw blijkt dat hij vooral economische motieven heeft en mogelijk liegt hij over de redenen van zijn asielaanvraag.

Op 04.05.2004 werd hem verblijf geweigerd en kreeg hij bevel om het land te verlaten.

Op 06.05.2004 diende hij een schorsend beroep in. Op 14.06.2004 stelde men hem in kennis dat een beroep ten gronde zou worden gevoerd.

In september 2004 knoopt meneer een relatie aan mevrouw. Dit in het restaurant waar hij volgens meerdere bronnen in het zwart werkt. Meneer ontkent overigens er ooit gewerkt te hebben.

Op 13.09.2005 stelt men meneer in kennis dat hij niet erkend wordt als vluchteling.

Hiertegen tekent hij op 26.09.2005 beroep aan.

Omstreeks kerstmis 2005 gaan betrokkenen samenwonen en meteen daarna komt een huwelijk ter sprake. Aan meneer worden huwelijksdocumenten afgeleverd alvorens hij info gaat vragen bij de burgerlijke stand. Meneer stelt dat hij pas na het bezoek aan de burgerlijke stand zijn documenten aanvroeg.

Verschillen in de verklaringen

Leugenachtige verklaringen.

Huwelijk is voor meneer de laatste kans op een verblijfsvergunning. Snelle gang van zaken.

Sociale toestand: beide hebben geen regulier inkomen. Mevrouw is licht mentaal gehandicapt en krijgt een verhoogde kinderbijslag. Meneer leeft van een OCMW uitkering ten laste van de gemeente Pittem.

Volgens mevrouw is het huwelijk haar idee doch de argumenten die zij voor dit snelle huwelijk geeft blijken vooral ingefluisterd door meneer. Bij mevrouw ontbreekt iedere kritische houding. De ouders van mevrouw blijken niet akkoord met de snelle gang van zaken hoewel zij op zich niet tegen de relatie blijken te zijn. Wel is er de vrees dat meneer mevrouw gebruikt teneinde zijn precair verblijfsstatuut te bestendigen.

Uit al deze gegevens blijkt dat meneer niet de intentie heeft om een duurzaam verblijf met mevrouw op te bouwen, maar wil huwen of wettelijke samenwoonst om aan een legale verblijfsvergunning te geraken."

Uit bovenstaande blijkt dat er geen sprake is van een "echte" gezinscel."

2. Ontvankelijkheid van het beroep

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is.

Artikel 39/79, §1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt immers dat tijdens het onderzoek van het beroep gericht tegen de in het tweede lid bepaalde beslissingen, geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied gedwongen kan worden uitgevoerd en geen zodanige maatregelen ten opzichte van de vreemdeling mogen worden genomen wegens feiten die aanleiding hebben gegeven tot de beslissing waartegen dat beroep is ingediend.

De bestreden beslissing wordt vermeld in 7° van het eerste lid van artikel 39/79 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg heeft huidig beroep een schorsende werking wat de verwijderingmaatregel betreft, zodat de vordering tot schorsing onontvankelijk is.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat als volgt luidt:

*"Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29.07.1991, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel
Dienst vreemdelingenzaken nam een negatieve beslissing om volgende redenen:*

(...)

Verzoeker kan zich met deze beslissing niet akkoord verklaren.

Verzoeker is afkomstig uit Nepal en verblijft ondertussen al vier jaar op ons grondgebied. Hij heeft al vier jaar een relatie met mevrouw S.S. Uit hun relatie werd een kind geboren; A.A., geboren op (...) te Antwerpen.

Dat verzoeker wel degelijk een oprechte relatie heeft met mevrouw S., al vier jaar, waaruit uit hun relatie een kindje werd geboren.

Dat in eerste instantie verzoeker wenst te benadrukken dat er een beslissing genomen werd alvorens hij de mogelijkheid heeft gekregen nog bijkomende stukken in zijn dossier neer te leggen.

Op de aanvraag van verzoeker, namelijk het document bijlage 19 ter staat dat verzoeker de tijd heeft binnen de 3 maanden, ten laatste op 28.01.2009, volgende documenten voor te leggen: positief politieverlag, financiële teborgstelling + 3 recente loonbrieven, geldige ziekteverzekering.

Dat aldus dienst vreemdelingenzaken zijn eigen termijnen niet gerespecteerd heeft aangezien zij verzoeker niet de mogelijkheid gaven om tot 28.01.2009 bijkomende documenten neer te leggen om zijn aanvraag te staven.

Dat immers dienst vreemdelingenzaken reeds op 26.11.2008, kennisname op 04.12.2008, een negatieve beslissing nam m.b.t. de aanvraag van verzoeker zonder de termijn af te wachten waarbinnen hij de noodzakelijke documenten kan binnenbrengen.

Dat dit niet redelijk te verantwoorden is.

Een Belg of EU-burger kan zich, onder bepaalde voorwaarden, laten herenigen door de partner met wie hij een wettelijk geregistreerd partnerschap heeft afgesloten.

Dit zijn de voorwaarden:

- De wettelijk geregistreerde partner moet zijn identiteit bewijzen*
- De wettelijk geregistreerde partner moet het partnerschap met de Belg of EU-burger bewijzen*
- De partner moet bewijzen dat hij een duurzame en stabiele relatie heeft met de Belg of EU-burger*

Dat is het geval wanneer ze bewijzen dat ze:

gedurende minstens 1 jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land hebben samengewoond, of

elkaar minstens twee jaar kennen en regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden, dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag 3 x ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer bedragen, of een gemeenschappelijk kind hebben

Beide partners moeten ouder zijn dan 21 jaar. Deze leeftijd wordt echter teruggebracht tot 18 j wanneer ze aantonen dat ze tenminste 1 jaar hebben samengewoond vóór de aankomst in België van EU-burger die zich laat vervoegen

Beide partners zijn ongehuwd

Beide partners hebben géén duurzame relatie met een ander persoon.

Dat verzoeker wel degelijk in aanmerking komt voor deze aanvraag en voldaan heeft aan de voorwaarden zoals voorzien in de wet.

De enige reden waarom men verzoeker zijn aanvraag afwijst is omdat het parket een negatief advies verleende in zijn dossier op basis van de rechtszaak m.b.t. zijn huwelijk die op dit ogenblik nog steeds hangende is voor het hof van beroep te Antwerpen.

De bestreden beslissing steunt zich echter op redenen die achterhaald zijn en er werd geen onderzoek gevoerd in het dossier van verzoeker.

Het parket geeft zijn advies op basis van informatie die zij bekwam in 2006.

Ondertussen zijn verzoeker en zijn vriendin al 4 jaar samen, wonen zij samen, hebben zij nog steeds een relatie en is mevrouw ondertussen bevallen van hun eerste dochter.

Dat m.b.t. deze feiten geen gegevens zijn terug te vinden in het dossier.

Dat er bovendien ook geen nieuwe woonstcontrole heeft plaatsgevonden waarbij zou vastgesteld kunnen worden dat zij wel degelijk samenwonen en een duurzame relatie hebben.

In casu is het partnerschap tussen mevrouw en mijnheer wel degelijk bewezen, ook hun duurzame en stabiele relatie. Ze hebben reeds een kind samen.

Het is dan ook niet meer redelijk, om na 4 jaar relatie en samenwoning, kind samen vol te houden dat het hier zou gaan om een schijnsamenwoning.

Temeer omdat de redenen waarom men verzoeker weigert volledig niet à jour zijn en in feite verwijst naar oude informatie van in 2006, toen de cel schijnhuwelijken een onderzoek deed in het dossier van verzoeker.

Bovendien kan men niet stellen dat de argumenten die men voorbrengt wel degelijk correct zijn.

Immers dit wordt door verzoeker en zijn vriendin ten zeerste betwist, reden waarom zij in beroep gingen tegen de beslissing van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen.

De procedure voor het hof van beroep te Antwerpen is thans nog steeds hangende zodat bezwaarlijk kan gesteld worden dat de argumenten van het parket voor waar dienen aangenomen te worden.

Bovendien vergeet men ook dat zij intussen een kind hebben samen.

M.b.t. het advies hebben partijen het volgende te benadrukken:

Iedereen heeft het recht op een privé en een gezinsleven. Ook verzoeker en zijn vriendin en kind.

Het feit dat hij vroeger illegaal was, doet hier geen afbreuk aan.

Er is geen enkel wettelijk beletsel waarom verzoeker in oktober 2008 geen verklaring wettelijke samenwoning zou kunnen doen.

De voorwaarden voor wettelijke samenwoning zijn immers:

- 1° niet verbonden zijn door een huwelijk of door een andere wettelijke samenwoning;
- 2° bekwaam zijn om contracten aan te gaan;
- 3° meerderjarig zijn.

Dat verzoeker en zijn vriendin aan deze voorwaarden voldeden en er een verklaring wettelijke samenwoning werd opgesteld door de gemeente.

Dat het stuk dat dit aantoonst wordt bijgevoegd in de inventaris.

Dat het feit dat er een procedure voor de rechtbank hangende is m.b.t. hun huwelijk hier geen afbreuk aan doet.

Zij zijn immers nog niet gehuwd. Bovendien doet men er alles aan om dit tegen te houden terwijl er tussen partijen wel degelijk sprake is van een oprechte relatie.

Na hun vier jaar durende relatie, hun samenwoont en gemeenschappelijk kind samen is het logisch dat zij een groter engagement wensen aan te gaan.

Dat deze argumenten net aantonen dat er hier sprake is van een duurzame en stabiele relatie en er in casu totaal geen sprake is van een zogenaamde schijnrelatie!

Het feit dat zij na 4 jaar nog steeds samen zijn en een kind hebben zegt toch genoeg.

Men stelt dat mijnheer naar hier kwam om asiel aan te vragen, volgens mevrouw om een betere toekomst te zoeken.

Dat uit de verklaringen van partijen duidelijk blijkt dat mijnheer naar hier is gekomen wegens de politieke problemen in Nepal.

Mijnheer verblijft sinds 2004 in België. Hij is gevlucht uit zijn land van herkomst gelet op het feit dat zijn land toen in staat van burgeroorlog was. Mijnheer heeft dan ook direct asiel aangevraagd net als zo vele andere Nepalezen toen.

Er is pas sinds 2006 een vredesakkoord in Nepal gekomen en pas nu sinds de laatste verkiezingen in Nepal in de zomer van 2008 is de situatie in zijn land van herkomst stabiel.

Ondertussen bouwde hij wel zijn leven hier op.

Dat mijnheer België verkoos als land om asiel aan te vragen omdat hij wist dat dit een land was waar vele Nepalezen asiel aanvroegen en hun aanvragen hier goed behandeld werden.

Dat bovendien ook nergens te lezen staat of af te leiden is uit het interview dat mevrouw verklaard heeft dat hij naar hier gekomen is om een betere toekomst uit te bouwen.

Dat dit element dan ook niet kan weerhouden worden en er geen sprake is van tegenstrijdige verklaringen.

Men stelt dat volgens mevrouw S. de advocaat van mijnheer in Brugge woont terwijl dit volgens mijnheer Mter. V.R. betreft.

Indien men de verklaringen van partijen erop naleest ten tijde van het interview d.d. 30.05.2006 stelt men het volgende vast:

"mijnheer heeft de advocate, S.V.R. Zijn vriend S. heeft hem naar daar gebracht. Dit was i.v.m. zijn asielprocedure. Indien zijn procedure negatief wordt afgesloten, zal hij opnieuw asiel aanvragen. Hij gaat het advies van zijn advocate opvolgen"

"Mevrouw weet niet of hij een advocaat heeft, mogelijk in Brugge. Ze is daar nooit geweest.

Uit het bovengaande blijkt duidelijk dat de verklaringen van mijnheer en mevrouw verkeerd geïnterpreteerd werden, en hun dossier niet grondig onderzocht werd.

Mevrouw stelde immers dat zij niet wist of mijnheer een advocaat had, mogelijks in Brugge.

Dat dit argument dan ook niet kan weerhouden worden en zeker geen tegenstrijdige verklaring is van partijen.

M.b.t. tot het huwelijk hebben partijen ook geen tegenstrijdige verklaringen afgelegd.

Mevrouw heeft het huwelijk reeds ter sprake gebracht in oktober/november aan mijnheer voor dat ze inderdaad samenwoonden maar het is pas toen zij effectief bij hem inwoonde dat zij hem ten huwelijk heeft gevraagd.

M.b.t. het feit dat mijnheer een ocmw uitkering had, werden door mijnheer en mevrouw ook nooit tegenstrijdige verklaringen afgelegd. Ten tijde van het interview bij de cel schijnhuwelijken had mijnheer een uitkering. Na het interview is hij begonnen werken. Een aantal zaken werden dan ook verkeerd geïnterpreteerd, reden waarom de zaak in graad van beroep nog steeds hangende is.

Tot op heden is er nog geen arrest van het hof van beroep te Antwerpen zodat de argumenten die men inroept m.b.t. het huwelijk niet voor bewezen kunnen beschouwd worden. Er is immers nog steeds geen definitief arrest!

Partijen spreken Engels met elkaar en hebben wel degelijk een gemeenschappelijke taal.

Hun kind voeden zij drietalig op. Mijnheer spreekt tegen de dochter Nepalees en mevrouw spreekt er Nederlands tegen. Tegen elkaar spreken mijnheer en mevrouw Engels.

Dat dit argument dan ook niet kan weerhouden worden.

*Dat bovendien partijen nog steeds een relatie hebben en samenwonen.
Mevrouw S. heeft inderdaad geen diploma en is mentaal gehandicapt. Dit belet haar echter niet om ook een privé leven te hebben en om te huwen. Bovendien heeft zij thans wel een inkomen en werkt zij in een beschutte werkplaats.
Indien men recentelijk een onderzoek gedaan zou hebben, had men dit kunnen weten.
Het feit dat zij zich in een zwakke sociale positie bevindt is op zich geen reden om te stellen dat er hier sprake zou zijn van een schijnhuwelijk/schijn wettelijke samenwoonst. In die zin dient de bezorgdheid van de ouders en broer van mevrouw dan ook begrepen te worden.
Het feit dat de vader en broer gekant is tegen een huwelijk van mijnheer en mevrouw is geen reden om te stellen dat er hier sprake is van een schijnhuwelijk/schijn wettelijke samenwoonst.
Ondertussen hebben concludanten wel al 4 jaar een relatie.
Dat gelet op het voorgaande er geen sprake is van pertinente tegenstrijdigheden in de verklaringen van mijnheer en mevrouw en er geen belastende factoren zijn die erop wijzen dat minstens één der echtgenoten kennelijk niet de intentie heeft een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen, zodat de weigering onterecht was.
Dat de beslissing van dienst vreemdelingenzaken, gelet op het voorgaande, aldus een gebrek vertoont door louter voor te gaan op informatie van het parket die zij heeft ingewonnen in 2006. Informatie die zich baseert op feiten van 2 jaar voor de aanvraag.
Dat de bestreden beslissing gelet op het voorgaande onzorgvuldig genomen werd.
Dat de bestreden beslissing aldus een schending is van de wet van 29.07.1991 namelijk een schending van de materiële motiveringsplicht.
De bestreden beslissing schendt aldus de motiveringsverplichting in de zin van de wet van 29 juli 1991 en bovendien ook het redelijkheidsbeginsel.
Dat de beslissing van DVZ dan ook onterecht genomen werd en zij de materiële motiveringsplicht flagrant schendt.
Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.
Tevens dient, naar luid van hetzelfde artikel de motivering 'afdoende' te zijn.
Dit betekent dat de beslissing meer dient te zijn dan een louter abstracte en vormelijke stijlformule.
De motivering moet pertinent en draagkrachtig zijn.
Dat DVZ op dit vlak dan ook zwaar in gebreke gebleven is.
Dat verzoeker helemaal niet inziet op welke basis men zijn argumenten weerlegt en motiveert.
Dat de bestreden beslissing louter gebaseerd is op informatie van in 2006, er geen woonstcontrole heeft plaatsgevonden, geen rekening gehouden werd met het feit dat verzoeker tot en met 28.01.2009 documenten mocht binnenbrengen, zij samen een kind hebben, ondertussen vier jaar samenwonen enz..
Dat verzoeker dan ook meent dat zijn aanvraag niet op een zorgvuldige wijze werd behandeld.
Dat verzoeker dan ook met aandrang vraagt huidige beslissing te willen vernietigen omwille van de gebrekkige motivering onzorgvuldige behandeling en schending van het redelijkheidsbeginsel"*

3.2. In de nota repliceert verwerende partij dat de documenten die verzoeker nog wenste in te dienen geen invloed konden hebben op de bestreden beslissing omdat deze werd genomen op advies van het parket van de procureur des konings te Antwerpen, waarbij ervan werd uitgegaan dat de feitelijke gegevens van het dossier wijzen op een schijnrelatie die er enkel op gericht is om aan verzoeker een verblijfsrechtelijk voordeel te verschaffen. Dat er formeel aan bepaalde voorwaarden voldaan is, belet het bestuur niet om op basis van feitelijke omstandigheden tot het besluit te komen dat er geen verblijfsrecht kan worden toegekend. Deze feitelijke gegevens worden weergegeven in de bestreden beslissing, het feit dat verzoeker deze motieven niet bijtreedt, volstaat niet om te besluiten tot een gebrekkige motivering. Ten onrechte stelt verzoeker dat het advies van het parket en de beslissing zelf steunen op gegevens die dateren van 2006 en die niet meer actueel zouden zijn. Het parket heeft in zijn advies echter wel degelijk rekening gehouden met de zwangerschap van de vrouw en het vaderschap van verzoeker. De motieven van het advies van het parket worden volledig overgenomen in de bestreden beslissing. Verzoeker slaagt er niet in op geloofwaardige wijze aan te tonen dat het bestuur niet op redelijke basis tot de bestreden beslissing zou zijn gekomen.

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de

bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de bestreden bestuurshandeling heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en naar het feit dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie omdat er geen sprake is van een gezinscel. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoeker niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Verzoeker uit kritiek op de motieven van de bestreden beslissing en voert in feite de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht komt het niet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna : de Raad) toe om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker voert tevens de schending van de zorgvuldigheidsplicht aan. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de minister de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding.

Verzoeker voert aan dat hij voldoet aan alle voorwaarden om zich te herenigen met de partner met wie hij een wettelijk geregistreerd partnerschap heeft afgesloten. De enige reden waarom verzoekers aanvraag niet werd aanvaard is het negatief advies dat het parket verleende op basis van de rechtszaak met betrekking tot zijn huwelijk die op dit ogenblik nog steeds hangende is voor het hof van beroep te Antwerpen. Er is nog geen definitief arrest. Verzoeker zet voorts uiteen dat dit advies echter achterhaald is want steunt op informatie verkregen in 2006. Verzoeker en zijn partner wonen al vier jaar samen en hebben een kind. Er heeft geen nieuwe woonstcontrole plaatsgevonden terwijl zij wel degelijk samenwonen en een duurzame en stabiele relatie hebben.

Uit de aanvraag van verzoeker blijkt dat hij een aanvraag heeft ingediend voor een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie op basis van artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2° van de Vreemdelingenwet. De aanvraag is niet duidelijk op dit punt: enerzijds werd aangekruist "echtgenoot" anderzijds werd vermeld "het bewijs van de (...) partnerschapsband werd bewezen als volgt: (...)wettelijke samenwoning". Aangezien verzoeker niet gehuwd is met zijn Belgische partner maar de aanvraag wel "wettelijke samenwoning" vermeldt, kan worden aangenomen dat de aanvraag geschiedde op basis van 2° van voormeld artikel, namelijk als partner in een duurzame relatie.

Artikel 40bis, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

(...)

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, voorzover het gaat om een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie die al minstens een jaar duurt, zij beiden ouder dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame relatie hebben met een andere persoon.

(...)

De koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de criteria inzake de stabiele relatie tussen de partners, bedoeld in 2°.

(...)”

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de bepalingen van dit hoofdstuk die van toepassing zijn op de familieleden van de burger van de Unie die hem begeleiden of zich bij hem voegen, van toepassing zijn op de familieleden van een Belg die hem begeleiden of zich bij hem voegen.

Artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008 tot vaststelling van bepaalde uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, luidt als volgt:

“Het stabiel karakter van de relatie wordt aangetoond in de volgende gevallen:

1° indien de partners bewijzen dat zij gedurende minstens 1 jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land hebben samengewoond;

2° indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden, dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

3° indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben.”

In casu heeft de gemachtigde van de minister de aanvraag van verzoeker geweigerd omdat er geen sprake is van een echte gezinscel tussen hem en zijn Belgische partner. Verzoeker betwist dit en stelt dat er wel degelijk sprake is van een duurzame en stabiele relatie die al vier jaar duurt en waaruit ondertussen een kind is geboren. Hij voert tevens aan dat hij en zijn partner voldoen aan de criteria voorzien in de wet en het koninklijk besluit, dat er geen onderzoek werd gevoerd en dat zijn aanvraag louter afwezen werd op basis van een negatief advies van het parket.

Op basis van de elementen van het dossier dient de Raad vast te stellen dat niet blijkt dat de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid enig onderzoek heeft gevoerd om te bepalen of verzoeker en zijn Belgische partner voldoen aan de voorwaarden voorzien in artikel 40bis, § 2 van de Vreemdelingenwet en in artikel 3 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008. In de bestreden beslissing wordt immers enkel verwezen naar een negatief advies van het parket van Antwerpen van 24 november 2008 inzake de verklaring wettelijke samenwoning. Het komt de Raad niet toe in het kader van zijn wettigheidscontrole dit onderzoek in de plaats van het bevoegde bestuur door te voeren.

Er dient derhalve, gelet op de duidelijke wetsbepalingen, te worden vastgesteld dat de wetgever zelf de objectieve normen heeft vooropgesteld waaraan een aanvraag tot verblijf op basis van een duurzame en stabiele relatie met een Belgisch onderdaan dient getoetst te worden. De wetgever heeft, onder meer om te voorkomen dat schijnrelaties al te gemakkelijk aanleiding zouden geven tot enig verblijfsrecht, in de wet een aantal strenge - doch objectief verifieerbare - voorwaarden gesteld wat betreft de duur van de relatie en de verplichtingen die de partners dienen aan te gaan. Daarnaast heeft de wetgever - door initieel slechts een voorlopig verblijfsrecht toe te staan - voorzien in een systeem dat het bestuur toelaat om alsnog sanctionerend te kunnen optreden indien een relatie pas achteraf niet duurzaam of stabiel blijkt te zijn en eventueel een gefingeerd karakter heeft.

